

E foarte simplu să ți-o imaginezi pe Maia Morgenstern jucând Antigona sau Andromaca, Fedra sau Ximena, Lady Macbeth sau Cordelia. Oricât de puțin ar semăna între ele, toate acestea sunt personaje de tragedie, iar Maia Morgenstern pare sortită acestor roluri. Mult mai greu este să ți-o închipui în comedie (aici e, de fapt, vina regizorilor) și aproape imposibil să o "vezi" jucând Chirița. Chirița, cu corpolența ei, cu răsfașurile ei greoaie, cu "Gugulea nineacă", cu Aristițele și Calpsițele ei este, s-ar zice, tot ce poate fi mai străin de făptura uscată și vânoasă a Maiei Morgenstern, de vocea ei răgușită de contra-alto, de sinceritatea și bunul ei simț. Și totuși Maia Morgenstern o joacă pe Chirița lui Alecsandri – într-un minispectacol unde îi dă replica, la pian și, cu un neașteptat talent actoricesc, "la propriu", compozitoarea Dorina Crișan Rusu –, o Chiriță, acum, încă tânără și aproape frumoasă, o Chiriță care știe să cânte și să danseze. Este o Chiriță care te face să te cutremuri de râs și care, pe neașteptate, îți îngheață râsul în gâtlee printr-un fior de spaimă fără nume: cine e Chirița ? cine sunt eu ? cine e Maia ? cine suntem noi ? unde ne aflăm ? tot la porțile Orientului ?... Sub chipul și cu vocea Maiei Morgenstern, încă un mit național – și teatral, de astă dată – se lasă reconsiderat. Sau, poate, numai repovestit.

Alice Georgescu

Cine e Chirița?